

Jan Michał Burdukiewicz, Krzysztof Brodzikowski, Irena Czerwińska

Siedlnica, gm. Wschowa, woj. leszczyńskie. Stanowisko 17a

Informator Archeologiczny : badania 14, 20

1980

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

SIEDLNICA, gm. Waschowa
woj. leszczyńskie
Stanowisko 17a

Uniwersytet Wrocławski
Katedra Archeologii

Badania prowadził dr Jan Michał Burdukiewicz przy współpracy dr Krzysztofa Brodzikowskiego i mgr Ireny Czerwińskiej. Finansował Uniwersytet Wrocławski. Drugi sezon badań. Obozowisko kultury hamburskiej.

Podjęto dalsze badania w celu uchwycenia zasięgu koncentracji artefaktów kultury hamburskiej wykrytej w ubiegłym roku. Wykop I/80 o powierzchni 53 m² stanowił kontynuację wykopu I/79 w kierunku południowo-wschodnim i południowo-zachodnim. Wykryto 636 wyrobów krzemiennych i rogowcowych, w tym 8 rdzeni i 28 narzędzi oraz 18 ułamków płytek kamiennych i otoczków. Uzyskane ostatnio wyroby hamburskie stanowią bez wątpienia część zespołu wykrytego w poprzednim sezonie, o czym świadczą składniki, które tworzą fragmenty rdzeni i odłupki z rdzeniami z obu wykopów.

Jeśli chodzi o ilość wyrobów krzemiennych zespół hamburski z Siedlnicy 17a /5246 egz./ porównywalny jest z zespołem hamburskim z położonych obok Olbrachcic i innymi stanowiskami z najliczniejszymi inwentarzami z Niżu Europejskiego. Zastanawiający jest stosunkowo mały udział narzędzi w tym zespole, który wynosi 2,23% całości inwentarza w stosunku do około 13% /średnia bogatszych zespołów/. Sądzić można, iż dotąd nie udało się odkryć krzemienicy, stanowiącej z reguły największą koncentrację narzędzi, bądź też świadczy to o pewnej odmienności funkcjonalnej stanowiska. Zaznaczyć trzeba, że wyroby kultury hamburskiej pokryte są patyną o barwie jasno - ciemnobrunatnej lub niebieskawym nalotem, natomiast nieliczne wyroby mezolityczne /pieńkowskie/ znajdowane wyłącznie w Ap były niespatynowane.

W ostatnich latach dzięki intensywnym badaniom powierzchniowym rozpoznano 3 dalsze stanowiska kultury hamburskiej w dolinie Kopanicy, która musiała być jednym z centrów osadniczych tej kultury w okresie Böllingu.

SROMOWCE NIŻNE, gm. Czorsztyn
woj. nowosądeckie

Uniwersytet Jagielloński
Instytut Archeologii

Badania prowadzili mgr Jacek Rydlewski i mgr Paweł Valde-Nowak. Finansował WKZ w Nowym Sączu. Trzeci sezon badań. Obozowisko /paleolit schyłkowy/.

Podjęto szerokoprzestrzenną eksplorację centralnych partii stanowiska, zajmujących m.in. przestrzeń pomiędzy wykopami z lat ubieg-